

Předpis § 29, odst 2 zák. čís. 221/1924 Sb. ve znění zák. čís. 184/1928 Sb., obsahující omezení pojistné příslušnosti zapsaných pojišťoven pomocných, vztahuje se také na Nemocenskou pojišťovnu soukromých úředníků a zřízenců v Praze.

O věcném rozsahu pojistné příslušnosti zapsaných pojišťoven pomocných má ustanovení teprve odst. 2, § 29 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb., kde se stanoví, že u takových pokladen, které podle svých stanov před 1. červencem 1924 pojišťovaly pro případ nemoci pouze osoby podrobené zákonu o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců, nemohou býti pojištěny osoby, na něž byla rozšířena pensijní pojistná povinnost zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.

Předpis ten není podle svého obsahu ničím jiným nežli recepcí omezení, jež vyslovil již čl. VII. tohoto zákona č. 89/1920 Sb., jenž prohlásil: »Skupiny zaměstnanců podle tohoto zákona nově podrobené pojistné povinnosti nemohou býti členy zapsaných nemocenských pokladen, jichž působnost jest podle čl. XXI., odst. 3 zákona ze dne 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n. obmezena na pojištěnce podrobené pojistné povinnosti podle zákona z 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z r. 1907 nebo čís. nař. z 25. června 1914, č. 138 ř. z.« Slovy »pojištěnce podrobené pojistné povinnosti...« mínil tu zákon, jak zřejmo z citace čl. XXI., odst. 3 zákona č. 268/1919 Sb. všechny osoby, u nichž jsou splněny věcné předpoklady pensijní pojistné povinnosti podle zákona č. 1/1907 ř. z. a jeho novely č. 138/1914 ř. z., a to i ty, které by pro mladistvý věk byly z pojištění toho vyjmuty.

Že předpis citovaného čl. VII. zákona č. 89/1920 Sb. se vztahoval na Nemocenskou pojišťovnu soukromých úředníků a zřízenců v Praze v době před vydáním zákona č. 221/1924 Sb. a jeho novel, vyslovil nejvyšší správní soud již opětovně (viz na př. Boh. A 4269/24, 6854/27, 9735/32).

Že ustanovení odstavce 2, § 29 zákona č. 184/1928 Sb. není ničím jiným než recepcí omezení, které vyslovil již cit. čl. VII. zákona č. 89/1920 Sb., plyne jak z jeho obsahu, ježto slova čl. VII.: »o b m e z e n a na pojištěnce podrobené pojistné povinnosti...« jsou obsahově podstatně shodná s dikcí citovaného odstavce 2, § 29: »p o u z e osoby podrobené zákonu o pensijním pojištění...«, tak i z úvahy, že nelze z ustanovení tohoto vyčísti, že zákonodárce měl v úmyslu kompetenci zapsaných pomocných pokladen rozšiřovati, kdyžt sledoval zřejmě tendenci, sociální pojištění pokud možno soustřediti u okresních nemocenských pojišťoven (srov. Boh. A 11.089/34, 11.741/35).

Nález ze dne 5. září 1938, č. 4178/35-7.

Ustanovení § 8 vl. nař. čís. 252/1933 Sb. ve znění vl. nař. čís. 275/1934 Sb., i pokud se vztahuje na soudce, je kryto čl. I. zákona čís. 109/1934 Sb.